

ภาคผนวก

บทละคร เรื่องเล่าตำนานบ้านโป่งขวาง

ตัวละคร	บท / แอคชั่น	ฉาก/อุปกรณ์
ผู้บรรยาย	ณ สวนดอกไม้หน้าตำหนักเจ้าพระยาลำปาง	หมู่บ้าน เห็นตำหนัก และสวนดอกไม้
เจ้าแม่ลำดวน	เจ้าปู่ผ่อลูกเฮาเหลาะ โตเป็นสาวแล้ว งามล้ำงามเหลือ	ม้านั่งยาว
ทองหยิบ	แม่นแล้วเจ้า งามแต่ งามว่า	
เจ้าพระยาลำปาง	ได้เจ้อป้อมานักหนะกะ	
ทองหยอด	ของจะอีมันสู้กันเจ้า	
ผู้บรรยาย	เจ้าหญิงเรไร ผู้เป็นลูกสาวเจ้าพระยาลำปาง เดินเก็บดอกไม้กับนางสนม ในสวนดอกไม้ หน้าพระราชตำหนักในตอนเช้าตรู่	ดอกไม้ ตะกร้าดอกไม้
นางสนมมาลี	เจ้านางน้อยเจ้า	
เจ้าหญิงเรไร	เฮาไค้ได้ดอกมะลิไปร้อยมาลัยถวายเจ้าปู่	
นางสนมมาลัย	ตางปุ่นเจ้า ตะกี้ข้าเจ้าเห็นเหมาะขนาดเลยเจ้า	
ผู้บรรยาย	เจ้าพระยาแก้วหรือองค์กะ (ผู้มีหูข้างเดียว) เจ้าเมืองของเมืองยาว ได้เดินทางผ่านเมืองลำปาง และได้พบกับลูกสาวของเจ้าพระยาลำปางกำลังเดินเก็บดอกไม้ในสวนที่เต็มไปด้วยดอกไม้หลากสีสวยงาม แต่ก็ยังไม่งามเท่าหญิงสาวที่ยืนอยู่ตรงหน้า ช่างงดงามจนทำให้เจ้าพระยาแก้วตกหลุมรัก ทันที	
ขุนศึก	เจ้าพระยาแก้วขอรับ ผ่อสาวปุ่นเหลาะ สาวบ้านไหนหนอ งามแต่งามว่า	ดาบ
เจ้าพระยาแก้ว	เจ้าอยากฮู้ก่อ แป๊ะ(ไปกัน)	ดาบ
ขุนเดช	โค๊ะ นายเฮา แน่ขนาด	
ผู้บรรยาย	เจ้าพระยาแก้วจึงตัดสินใจหาที่พักอาศัยอยู่ใกล้ตำหนักของเจ้าพระยาลำปาง เพื่อคอยเฝ้ามองลูกสาวของเจ้าพระยาลำปางด้วยความเสนาหา	
เจ้าพระยาแก้ว	เจ้าสองคนไปหาที่อยู่ฮื้อข้า ข้าหลงรักนางคนนั้นเหลือเกิน	
ขุนศึก+ ขุนเดช	ได้ครับผม เหมาะสมครับนาย	
ผู้บรรยาย	หลายเพลผ่านไประยะหนึ่ง เมื่อเจ้าพระยาแก้วได้พบกับลูกสาวของเจ้าพระยาลำปางอีกครั้ง จึงตัดสินใจเข้าไปเกี่ยวพาราสีนาง	
เจ้าพระยาแก้ว	น้องข้า..อ้ายขอนั่งนี้ซึกตัว ขอหนวนี้ซึกวา ถ้าเจ้าเป็นมา อ้ายจะขดอ้ายจะค้าย เน้อออ....	ม้านั่งยาว ผ้า เข็ม ด้าย
เจ้าหญิงเรไร	นั่งเตอะ นั่งเตอะ จะไปนั่งตัดโต่ง ก้าวปากไม้บง มันจะหนีบ.....อ้าย	
เจ้าพระยาแก้ว	"หนีบเตอะ หนีบเตอะ อ้ายตึงบักินแขนง..หื้อมันหนีบแสง .....อ้ายตึงบักลัวเจ็บ	

ตัวละคร	บท / แอคชั่น	ฉาก/อุปกรณ์
เจ้าหญิงเรไร	อ้ายมีคนแอมข้างละก้า.....จะไต่ว่ามาหล้ามาลูน.....	
เจ้าพระยาแก้ว	อี...อ้ายบ่หมี.....ถ้ามีตึงบ่เอาแอมแถมสอง.....ซีเฮือน น้ำนอง อ้ายกั้วตายเฮือคว่า.....	
ผู้บรรยาย	ขณะที่เจ้าพระยาลำปางกำลังเดินเยี่ยมชมเมืองกับ ทหาร ก็ได้พบเห็นเจ้าพระยาแก้วเกี่ยวพาราสีลูกสาว ของตน	ดาบ
เรื่องฤทธิ์ (ทหาร)	ผ่อไอ้ฮั้น มันเป็นไผนะขอรับ มาเกี่ยวพาราสีเจ้านาง น้อยขอรับ	
เจ้าพระยาลำปาง	สุ่เป็นไผ มาเกี่ยวพาราสีลูกสาวข้า	
เจ้าพระยาแก้ว	ตัวเฮาจื่อเจ้าพระยาแก้ว เป็นเจ้าเมืองของเมืองยาว เฮาได้หลงรักลูกสาวของท่าน	
เสมา	(กระซิบเจ้าพระยาลำปาง) ผ่อเตอะขอรับ มีหูข้าง เดียว ยังบ่เจียมตัว	
เจ้าพระยาแก้ว	เฮาอยากสู่ขอลูกสาวจากท่าน ด้วยสินสอดทองหมั้นที่ มากมายจากเมืองยาวของเฮา	
เจ้าพระยาลำปาง	ข้าบ่ยอมยกลูกสาวของข้าฮื้อคนพิการเช่นท่าน	
เจ้าพระยาแก้ว	ฮื้อฮื้อกั้นบ่อ	
ผู้บรรยาย	เจ้าพระยาลำปางไม่ยอมยกลูกสาวให้ เพราะไม่ยอม ให้คนมีหูข้างเดียวมาแต่งงานกับลูกสาวของตน ทำให้ เจ้าพระยาแก้วเกิดความขุ่นเคือง จึงสู้รบกันอย่าง ดุเดือด เจ้าพระยาแก้วก็ถอยร่นออกมา และให้ลูกน้อง ตั้งรับไว้ แล้วล่อลวงให้เจ้าพระยาลำปางและลูกน้องไล่ ตามจนมา ถึงนาโป่งหาญ ผ่านมาทางโป่งกลอนและ แพะโป่ง ซึ่งมีหนองน้ำ เจ้าพระยาแก้วจึงพาเหล่าทหาร ปีกขวากหนามกันไว้ ทำให้ฝ่ายเจ้าพระยาลำปางเสีย กำลังรบมาก แต่ก็ไม่ยอมถอยทัพกลับ สู้รบกันต่อไป จนมาถึงทุ่งแมงปู้ เจ้าพระยาแก้วได้ใช้เวทย์มนต์เสก แมงปู้ไล่ต่อยกำลังพลของเจ้าพระยาลำปาง และเสก แมงมอดเจาะดาบของพวกพระยาลำปางจนหักหมด	หนองน้ำ ทุ่งนา ป่าด้านหลัง วัดพระธาตุลำปางหลวง อุปกรณ์ แมงปู้ แมงมอด
เจ้าพระยาแก้ว	โอม.....!@#%^&*.....เพี้ย	
เจ้าพระยาลำปาง	เฮี้ย!!! ดาบของข้า ๆ ๆ ฮี๋ย!!	
เรื่องฤทธิ์	เห็นท่าจะบ่าได้กั้นละ เฮาริบถอยตีกว่า	
เสมา	ปะ อั้นต่ายแนเฮา	
ผู้บรรยาย	ทหารของพระยาลำปางต่างพากันหลบหนี ทิ้งให้ เจ้าพระยาลำปางสู้รบกับพระยาแก้วตามลำพัง จน มาถึงทุ่งนาจ้าง และทุ่งนารี แม้จะสู้กันด้วยมือเปล่าแต่	

ตัวละคร	บท / แอคชั่น	ฉาก/อุปกรณ์
	เจ้าพระยาลำปางก็หายอมแพ้ไม่ ในที่สุดเจ้าพระยาแก้วก็จับตัวเจ้าพระยาลำปางได้	
เจ้าพระยาแก้ว	ทหาร...จับตัวเจ้าเมืองลำปางไปฝังดินที่ดอยกู่	
ผู้บรรยาย	ก่อนตาย พระยาลำปางได้สาปแช่งทหารของตนด้วยความเจ็บใจ	
เจ้าพระยาลำปาง	ขออ้อหมู่สู่อั้งหลายหันหน้าเข้าไปตางวัดพระธาตุลำปางหลวง ถ้าลูกน้องของข้า มาตีเมืองยาวก็ขออ้อเจ็บต้องเจ็บ ใส่กันกู๋คน... เอ้อก...บ..อ้อ..อ..ก.....	
ผู้บรรยาย	ตั้งแต่นั้นมา ชาวบ้านก็ได้เรียกขานพื้นที่บริเวณนี้ว่า “แพะโป่งขวาก” และหมู่บ้านก็ได้ชื่อว่า “บ้านโป่งขวาก” ตำนานเรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่า หากเจ้าพระยาแก้วและ เจ้าพระยาลำปางมีสติและไม่ใช้กำลังตัดสินปัญหา เรื่อง เศร้าแบบนี้ก็คงไม่เกิดขึ้น หากมนุษย์เราเมตตาและให้อภัยซึ่งกันและกัน	
นักแสดงทุกคน	สัพเพสัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งมวล อเวราโหนตุ.. (สวดบทแผ่เมตตาแบบดั้งเดิมของอำเภอห้างฉัตร)	